

ஊழல்துக்களின் பிற்பகுதிகளில் எனது மாலபைப் பொழுதுகளை பொலிகண்டி ஆலபிச்
சந்தியில் சலெவழித்த காலங்களில் எனக்கு சஃசயின் அறிமுகம் இருந்தது. அவரை
இறுதியாக 1984இல் கண்டிருக்கிறேன். பதினெட்டு வருடங்களின் பின் இப்பொழுது
மீண்டும் சந்திக்கப் போகிறேன். மூலலகை கடற்கரை மணலில் கதிரகைகள், மசேபை
போட்டு எங்களாக காகக் காத்திருந்தார். சிறுறுண்டி தந்து நீண்ட நேரம் நட்பாக
உரையாடினார். „வாறுங்களேன் கடலில் ஒரு பயணம் போய் வரலாம்“ என்றார். கடலில்
தஃரத்தே சிறிலங்கா கடற்படை தரிந்தது. மாலபை மங்கிய நேரம் பயமாகவும் இருந்தது.
அவர்கடேகும் பொழுது மறுப்பு சொல்லவும் முடியவில்லை. கடலில்
ஆங்காங்காங்கே விடுதலபை புலிகளின் படகுகள் பாய்ந்து, துள்ளி கடல் நீரகை
கிழித்து ஓடித் திரிந்து கொண்டிருந்தன. அவற்றபை பாரக்கும் பொழுது பயம் சற்று
விலகிக் கொண்டது. கடலில் சிறிது தஃரம் தான பயணம் என்று நினைத்தேன். அது
நீண்ட தஃரமாக இருந்தது. „கடலில் சிறீலங்கா கடற்படை நிறுக்கிறதே.. பயம் இல்லையா?“
என்று சஃசயிடம் கட்டினேன். கட்டிடுக்கக் கட்டாது என்று உடனயே புரிந்து
விட்டது. „அவங்கடையை கப்பலை நோக்கி விடு“ சஃசை கடற்படையைத் தளபதியாக கட்டளை
இட்டார். „சிரிச்சபடி வாயை வசைசுக் கொண்டு சும்மா இருந்திருக்கலாம் தானே“
என்று என்னையென நொந்து கொண்டேன். நாங்கள் இருந்த கப்பல் வகைம்
கொண்டு சிறீலங்கா கடற்படை இருந்த இடம் நோக்கிப் பயணித்தது. எங்கள் கப்பல்
பயணிக்க சிறீலங்கா கடற்படையினரின் கப்பல் பின்னோக்கி நகர ஆரம்பித்தது. நாங்கள்
இருந்த கப்பலின் வகைம் கட்டிக் கொண்டே போனது. திடீரென பாரிய இருவெடிச்
சத்தங்கள். „சரி திருப்பு“ சஃசை அறிவித்தார்.

எங்களபை பார்த்துக் கட்டார். „பயந்திடீங்கள்? [Read More](#)